

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 24 ianuarie 2013****de adoptare a unor orientări privind punerea în aplicare a condițiilor specifice pentru mențiunile de sănătate prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)****(2013/63/UE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 prevede posibilitatea de a adopta orientările necesare pentru punerea în aplicare a articolului respectiv cu privire la condițiile specifice pentru mențiunile de sănătate.
- (2) Atât autoritățile naționale de control, cât și operatorii din sectorul alimentar au ridicat problema punerii în aplicare a articolului 10 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006. Pentru a se asigura coerența în aplicarea acestor dispoziții și pentru a facilita activitatea autorităților de control și pentru a se asigura o mai mare claritate și securitate pentru operatorii economici, este oportun să se emită orientări.
- (3) Orientările prevăzute în anexa la prezenta decizie ar trebui să fie luate în considerare de către autoritățile naționale de control și operatorii din sectorul alimentar.

Părțile interesate, în special operatorii din sectorul alimentar și grupurile de consumatori, au fost consultate la 12 octombrie 2012.

- (4) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările pentru punerea în aplicare a articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 sunt stabilite în anexa la prezenta decizie.

*Articolul 2*Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 24 ianuarie 2013.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/committees/regulatory/scfcah/general_food/index_en.htm

ANEXĂ

Orientări privind punerea în aplicare a condițiilor specifice pentru mențiunile de sănătate prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006**Introducere**

Următoarele orientări se adresează autorităților naționale de control și operatorilor din sectorul alimentar în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (denumit în continuare „regulamentul”). O mențiune de sănătate este orice mesaj comercial voluntar sau reprezentare în orice formă, cum ar fi cuvinte, declarații, imagini, logouri etc., care afirmă, sugerează sau implică faptul că există o relație între produsul alimentar în cauză și sănătate.

Articolul 10 stabilește condițiile specifice pentru utilizarea permisă a mențiunilor de sănătate autorizate. Prevederile acestuia trebuie respectate, împreună cu principiile și cerințele generale pentru toate mențiunile (de exemplu, articolul 3 din regulament și dispozițiile Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ și ale Directivei 84/450/CEE a Consiliului⁽²⁾ pe care operatorii care utilizează mențiuni de sănătate trebuie, de asemenea, să le respecte), cu condițiile de utilizare a mențiunilor nutriționale și de sănătate prevăzute la articolul 4 și cu condițiile generale pentru toate mențiunile prevăzute la articolul 5, precum și cu condițiile specifice de utilizare prevăzute în lista cu mențiunile de sănătate permise. De exemplu, în cazul mențiunilor de sănătate privind „reducerea riscului de îmbolnăvire” prevăzute la articolul 14 alineatul (1) litera (a), articolul 14 alineatul (2) solicită furnizarea de informații suplimentare. Este important de remarcat faptul că nici (măcar) mențiunile de sănătate autorizate nu pot fi utilizate decât dacă utilizarea lor respectă pe deplin toate cerințele din regulament. În consecință, chiar și în cazul în care o mențiune este autorizată și inclusă în listele de mențiuni de sănătate permise, autoritățile naționale trebuie să ia măsuri în cazul în care utilizarea acesteia nu respectă toate cerințele din regulament.

Pentru a realiza conformitatea cu dispozițiile regulamentului, în special articolul 10, ar fi mai ușor ca operatorul din sectorul alimentar să poată demonstra eforturile depuse și măsurile luate pentru a se conforma fiecărei părți a regulamentului.

1. Interzicerea mențiunilor de sănătate neautorizate și a mențiunilor de sănătate a căror utilizare nu este conformă cu regulamentul – articolul 10 alineatul (1)

Articolul 10 alineatul (1) prevede că toate mențiunile de sănătate sunt interzise, cu excepția situațiilor în care: (a) sunt autorizate de către Comisie; și (b) utilizarea lor este în conformitate cu dispozițiile regulamentului. Mențiunile de sănătate trebuie să fi fost autorizate în conformitate cu procedura corespunzătoare prevăzută în regulament și să fi fost incluse în una dintre listele cu mențiuni de sănătate permise menționate la articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (1). Mențiunile de sănătate care nu sunt autorizate (neincluse în una dintre listele cu mențiuni de sănătate permise) și mențiunile de sănătate care au fost autorizate (incluse în una dintre listele cu mențiuni de sănătate permise), dar utilizarea lor nu respectă normele stabilite în regulament sunt interzise.

2. Informații obligatorii care însoțesc mențiunile de sănătate autorizate – articolul 10 alineatul (2)**2.1. Distinția între trei cazuri pentru punerea în aplicare a articolului 10 alineatul (2)**

Pentru a se conforma regulamentului, articolul 10 alineatul (2) prevede ca două sau, după caz, patru informații obligatorii să fie furnizate consumatorului în cazul utilizării unei mențiuni de sănătate. Informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) literele (a)-(d) trebuie să fie indicate pe eticheta alimentelor respective sau în prezentarea acestora și publicitate în cazul în care nu există o astfel de etichetare. Această dispoziție ar trebui să fie interpretată în lumina obiectivului legiuitorului de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin furnizarea de informații exacte și pertinente pentru a ajuta consumatorii să facă o alegere în cunoștință de cauză.

„Etichetarea” este definită la articolul 1 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2000/13/CE și la articolul 2 alineatul (2) litera (j) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾. Definiția prevede că „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile sau denumirile comerciale, imaginile sau semnele care se referă la un produs alimentar și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, înel sau manșetă care însoțesc sau se referă la respectivul produs”. În legislația Uniunii există o definiție a „publicității”⁽⁴⁾, dar nu se propune nicio definiție a „prezentării”, care ar trebui, prin urmare, să fie înțeleasă având în vedere explicațiile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2000/13/CE și la articolul 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽²⁾ JO L 250, 19.9.1984, p. 17.

⁽³⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁽⁴⁾ Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă prevede: „publicitate” înseamnă orice formă de prezentare a unei activități comerciale, industriale, artisanale sau liberale în scopul promovării furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

O mențiune de sănătate se poate face pe „mijlocul de etichetare” care poate să însemne mai mult decât simpla etichetă, deoarece înglobează toate informațiile pentru consumatori despre produsul alimentar pe care îl însoțesc sau la care se referă. Distincția între „etichetare” și „publicitate” este că „etichetarea” are legătură cu livrarea produselor alimentare către consumatorul final, în timp ce „publicitate” se referă la promovarea furnizării de produse alimentare de către operatorul din sectorul alimentar.

- (a) Pentru a se respecta dispozițiile articolului 10 alineatul (2), este necesar să se includă informațiile obligatorii în etichetarea produselor alimentare pentru care se face mențiunea de sănătate.
- (b) În cazul în care nu există „etichetare”, informațiile obligatorii sunt furnizate în „publicitatea” și „prezentarea” produsului alimentar pentru care este făcută mențiunea de sănătate. De exemplu, în cazul în care o mențiune de sănătate este utilizată într-o publicitate generică pentru un produs alimentar (de exemplu, ulei de măsline, produse lactate, carne etc.) care nu îl corelează cu un anumit produs care ar fi „etichetat”, atunci informațiile obligatorii trebuie, de asemenea, să fie prevăzute în „publicitatea” și „prezentarea” produsului respectiv.

Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 stabilește principiul conform căruia consumatorul ar trebui să aibă întotdeauna informațiile obligatorii la luarea unei decizii cu privire la achiziția unui aliment. În cazul vânzărilor la distanță trebuie făcută o mențiune specială în ceea ce privește articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind vânzările la distanță. Informațiile obligatorii trebuie să le fie disponibile consumatorilor înainte de achiziționarea produselor, iar în cazul vânzării la distanță, unde accesul la „etichetare” este limitat, informațiile obligatorii trebuie să fie incluse în prezentarea și publicitatea produselor alimentare, în suportul de vânzare la distanță, indiferent dacă acesta este un site web, un catalog, un prospect, o scrisoare etc.

- (c) La articolul 1 alineatul (2) din regulament există o derogare pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate oferite spre vânzare consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă și produsele alimentare ambalate la punctul de vânzare la cererea cumpărătorului sau preambalate în vederea vânzării imediate. Această derogare înseamnă că informațiile obligatorii enumerate la articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b) nu sunt necesare. Dimpotrivă, dacă este cazul, informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) literele (c) și (d) sunt întotdeauna necesare.

2.2. Patru informații obligatorii

Permițând în același timp o anumită flexibilitate pentru operatorii din sectorul alimentar în ceea ce privește modul de exprimare a informațiilor obligatorii, regulamentul prevede că următoarele patru informații trebuie să fie furnizate la utilizarea unei mențiuni de sănătate permise:

- (a) *„o mențiune care indică importanța unei alimentații variate și echilibrate și a unui stil de viață sănătos”*

Scopul acestei dispoziții este de a ajuta consumatorul să înțeleagă efectele benefice specifice ale produsului alimentar care poartă mențiunea de sănătate. Aceasta subliniază necesitatea de a informa consumatorii că faptul de a consuma un anumit produs alimentar ar trebui să facă parte dintr-o alimentație variată și echilibrată și să nu fie excesiv sau împotriva bunelor practici alimentare (considerentul 18) pentru a obține rezultate în condiții bune în ceea ce privește sănătatea și că consumul unui produs alimentar care poartă mențiunea de sănătate în contextul unei alimentații variate și echilibrate reprezintă doar un singur aspect al unui stil de viață sănătos;

- (b) *„cantitatea de produs alimentar și modelul de consum solicitat pentru a obține efectul benefic menționat”*

Dispoziția se referă la informațiile pe care un operator din sectorul alimentar ar trebui să le furnizeze, pe baza compoziției produselor alimentare, pentru a se asigura că efectul menționat poate avea loc. Modul în care sunt consumate produsele alimentare este important și comunicarea acestor aspecte consumatorilor poate fi, de asemenea, o cerință a condițiilor specifice de utilizare stabilite pentru mențiunile de sănătate de către Comisie atunci când autorizează și enumerarea lor în registrul Uniunii ⁽¹⁾. Cu toate acestea, dispoziția respectivă trebuie să garanteze că pentru toate mențiunile de sănătate consumatorul este pe deplin informat în legătură cu cantitatea de produs alimentar necesară și modul în care acesta trebuie consumat în cursul zilei. De exemplu, informațiile ar trebui să indice dacă efectul menționat se poate obține prin consumarea produsului alimentar doar o dată sau de mai multe ori pe parcursul unei zile. În plus, aceste informații nu trebuie să încurajeze sau să tolereze consumul în exces al unui produs alimentar, astfel cum este prevăzut la articolul 3 al doilea paragraf litera (c). În cazul în care acest lucru nu este posibil, mențiunea de sănătate nu ar trebui să fie efectuată;

- (c) *„după caz, o mențiune adresată persoanelor care ar trebui să evite să utilizeze produsul alimentar în cauză”; precum și*

- (d) *„un avertisment adecvat pentru produsele care sunt susceptibile de a prezenta un risc în ceea ce privește sănătatea în cazul în care sunt consumate în exces”*

Unele mențiuni pot fi autorizate cu restricții privind utilizarea lor sau, în cazul unor substanțe, alte dispoziții specifice pentru categorii de alimente pot prevedea cerințe suplimentare privind etichetarea. Toate aceste cerințe sunt cumulative și ar trebui ca operatorii să respecte toate dispozițiile relevante aplicabile produselor alimentare și mențiunilor. Cu toate acestea, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să își asume responsabilitățile care le revin în conformitate cu legislația alimentară generală și să se conformeze cu cerința fundamentală de a comercializa produse alimentare sigure și care nu dăunează sănătății și să recurgă la aceste mențiuni pe proprie răspundere.

⁽¹⁾ Registrul Uniunii este publicat pe site-ul oficial al Comisiei Europene, DG Sănătate și Consumatori: <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

3. Trimitere la beneficiile generale, nespecifice în materie de sănătate – articolul 10 alineatul (3)

Articolul 10 alineatul (3) prevede că utilizarea de mențiuni simple, atractive care fac trimitere la beneficiile generale, nespecifice ale unui produs alimentar asupra bunei sănătăți globale sau asupra bunăstării legate de sănătate, fără autorizare prealabilă, este permisă sub rezerva respectării unor condiții speciale. Utilizarea unor astfel de mențiuni ar putea fi utilă pentru consumatori, deoarece ar transmite mesaje mai aproape de nevoile consumatorilor. Cu toate acestea, ele ar putea fi ușor de înțeles greșit și/sau interpretate în mod greșit de către consumatori, ducând la imaginarea unor alte/mari beneficii pentru sănătate ale unui produs alimentar decât cele reale. Din acest motiv, atunci când se referă la beneficii generale, nespecifice pentru sănătate, aceste trimiteri trebuie să fie însoțite de o mențiune specifică de sănătate de pe listele cu mențiunile de sănătate permise din registrul Uniunii. În sensul regulamentului, mențiunile specifice de sănătate autorizate care însoțesc mențiunea care face referire la beneficii de sănătate generale, nespecifice ar trebui să fie incluse „imediat după” respectiva mențiune.

Mențiunile specifice din listele mențiunilor de sănătate permise ar trebui să aibă o oarecare relevanță pentru trimiterea generală. Cu cât această trimitere ar deveni mai generală, de exemplu, „pentru o stare de sănătate bună”, tot mai multe mențiuni de sănătate din listele de mențiuni permise ar putea fi eligibile să o însoțească. Cu toate acestea, ar trebui să se acorde atenție faptului că articolul 10 stabilește norme în ceea ce privește contextul în care mențiunile de sănătate sunt utilizate și, având în vedere că articolul 10 se referă în mod specific la normele din capitolele II și IV, aceste norme ar trebui să fie, de asemenea, luate în considerare în cazul în care operatorii doresc să respecte cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (3). Prin urmare, pentru a evita inducerea în eroare a consumatorilor, operatorii din sectorul alimentar au responsabilitatea de a demonstra legătura între trimiterea la beneficiile generale, nespecifice ale produsului alimentar și mențiunile de sănătate specifice permise care o însoțesc.

Unele mențiuni depuse spre autorizare în timpul evaluării științifice au fost considerate prea generale sau nespecifice pentru a fi evaluate. Aceste mențiuni nu pot fi autorizate și, prin urmare, pot fi găsite în lista de mențiuni neautorizate din registrul Uniunii privind mențiunile nutriționale și de sănătate. Acest lucru nu exclude faptul că mențiunile respective ar putea beneficia de dispozițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (3) și, în consecință, pot fi utilizate în mod licit în cazul în care sunt însoțite de o mențiune specifică din lista cu mențiunile de sănătate permise în conformitate cu articolul respectiv.